

GEDICHT

WILHELMUS

Bewerkt en hertaald door Rom Molemaker

Wilhelmus

Bewerkt en hertaald door Rom Molemaker

© Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Dit verhaal is onderdeel van de lesmethode PLOT26, uitgegeven door Blink Educatie gevestigd te 's-Hertogenbosch.

Wilhelmus*Originele tekst***Wilhelmus**

Wilhelmus van Nassouwe
ben ik, van Duitsen bloed,
den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood.
Een Prinse van Oranje
ben ik, vrij, onverveerd,
den Koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd.

In Godes vrees te leven
heb ik altijd betracht,
daarom ben ik verdreven,
om land, om luid gebracht.
Maar God zal mij regeren
als een goed instrument,
dat ik zal wederkeren
in mijnen regiment.

Lijdt u, mijn onderzaten
die oprecht zijt van aard,
God zal u niet verlaten,
al zijt gij nu bezwaard.
Die vroom begeert te leven,
bidt God nacht ende dag,
dat Hij mij kracht zal geven,
dat ik u helpen mag.

Lijf ende goed tezamen
heb ik u niet verschoond,
mijn broeders, hoog van namen
hebben 't u ook vertoon
Graaf Adolf is gebleven
in Friesland in den slag,
zijn ziel in 't eeuwig leven
verwacht den jongsten dag.

Edel en hooggeboren,
van keizerlijken stam,
een vorst des rijks verkoren,
als een vroom christenman,
voor Godes woord geprezen,
heb ik, vrij onversaagd,
als een held zonder vrezen
mijn edel bloed gewaagd.

*Bewerking en hertaling***Wilhelmus**

Wilhelmus van Nassouwe
ben ik, uit 't buitenland.
Ik ben in Duitsland geboren,
maar sta aan jullie kant.
De koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd,
maar nu kom ik in opstand,
en dat voelt niet verkeerd.

Intussen zijn de soldaten
van Spanje hier de baas.
Ze melken jullie koeien
en eten jullie kaas.
Mij hebben ze verdreven,
maar 'k geef de moed niet op.
Ik blijf voor jullie vechten,
al kost het me de kop.

Laat nu de moed niet zakken,
zo schrijf ik in een brief.
Al zet Flip u te kakken,
ik heb u ernstig lief.
Dient God in heel uw leven,
bid tot Hem elke dag,
dat Hij ervoor zal zorgen
dat ik u helpen mag.

Loop niet altijd te klagen
dat het zo moeilijk is.
Ook ik zit in de zorgen.
Ik lijd een groot gemis,
want Adolf is gesneuveld,
gevallen in de strijd.
Ik moest mijn broer begraven,
ik ben mijn broeder kwijt.

Een leven is heel kostbaar,
maar 'k geef het mijne graag
als ik u vrij kan maken,
het liefste nog vandaag.
Dat heb ik ervoor over.
Ik geef mijn edel bloed
voor alle man in Holland.
Zo wordt het sterven zoet.

Mijn schild ende betrouwen
zijt Gij, o God mijn Heer,
op U zo wil ik bouwen,
Verlaat mij nimmermeer.
Dat ik doch vroom mag blijven,
uw dienaar t'aller stond,
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.

Van al die mij bezwaren
en mijn vervolgers zijn,
mijn God, wil doch bewaren
den trouwen dienaar Dijn,
dat zij mij niet verrassen
in haren bozen moed,
hun handen niet en wassen
in mijn onschuldig bloed.

Als David moeste vluchten
voor Sael den tiran,
zo heb ik moeten zuchten
als menig edelman.
Maar God heeft hem verheven,
verlost uit alder nood,
een koninkrijk gegeven
in Israël zeer groot.

Na 't zuur zal ik ontvangen
van God, mijn Heer, het zoet,
daar na zo doet verlangen
mijn vorstelijk gemoed:
welk is, dat ik mag sterven
met ere in het veld,
een eeuwig rijk verwerven
als een getrouwen held.

Niet doet mij meer erbarmen
in mijnen wederspoed
dan dat men ziet verarmen
des Konings landen goed.
Dat u de Spanjaards krenken,
o edel Neerland zoet,
als ik daaraan gedenke,
mijn edel hart dat bloedt.

Mijn dagen zijn onveilig.
De vijand is dichtbij,
maar God zal mij beschermen,
dat maakt me best wel blij.
De vijand moet Hem vrezen,
omdat Hij bij mij is.
Dat geeft mij veel vertrouwen,
Zeer zeker en gewis.

Veel schurken en veel boeven
zijn steeds naar mij op zoek.
Maar wie mij wil bedreigen
krijgt lelijk voor zijn broek.
Zij willen mij vermoorden,
daar gaan ze zeker voor.
Maar dat zal ze niet lukken,
dus dat feest gaat niet door.

Als ik straks heb gewonnen
en doorstoot naar de top,
denk ik aan koning David.
die gaf het ook niet op.
Hij rende voor zijn leven,
met Saul achter zich aan.
Maar God heeft hem geholpen.
Zo zal 't mij ook vergaan.

Nu gaan de dingen moeizaam,
maar straks komt het weer goed.
Met Gods hulp moet het lukken:
na 't zure komt het zoet.
En als ik kom te sterven
en sneuvel in het gras,
dan hoop ik dat ze weten
wat voor een held ik was.

Niet dat dat zal gebeuren.
Ik leef, hoop ik, nog lang.
Ik wil u blijven bijstaan,
wees dus vooral niet bang.
Ik zie de onderdrukking,
ik zie het Spaans geweld.
Mijn hart breekt van erbarmen,
maar ik blijf steeds uw held.

Als een prins opgezeten
met mijner heireskracht,
van den tiran vermeten
heb ik den slag verwacht,
die, bij Maastricht begraven,
bevreesde mijn geweld;
mijn ruiters zag men draven
zeer moedig in dat veld.

Zo het den wil des Heren
op dien tijd had geweest,
had ik geern willen keren
van u dit zwaar tempeest.
Maar de Heer van hierboven,
die alle ding regeert,
die men altijd moet loven,
en heeft het niet begeerd.

Zeer christlijk was gedreven
mijn prinselijk gemoed,
standvastig is gebleven
mijn hart in tegenspoed.
Den Heer heb ik gebeden
uit mijnes harten grond,
dat Hij mijn zaak wil redden,
mijn onschuld maken kond.

Oorlof mijn arme schapen
die zijt in groten nood,
uw herder zal niet slapen,
al zijt gij nu verstrooid.
Tot God wilt u begeven,
zijn heilzaam woord neemt aan,
als vrome christen leven,
't zal hier haast zijn gedaan.

Voor God wil ik belijden
en Zijner groten macht,
dat ik tot genen tijden
den Koning heb veracht,
dan dat ik God den Heere,
der hoogsten Majesteit,
heb moeten obediëren
in den gerechtigheid.

Bron: www.koninklijkhuis.nl.

Aan mij zal het niet liggen.
Denk maar eens aan Maastricht:
'k heb de Spanjool verslagen,
hij viel op zijn gezicht.
Hij was bang voor mijn ruiters
die draafden door het land,
al met een dure helm op
en het zwaard in hun hand.

Soms denk ik, nogal treurig,
aan wat is misgegaan.
Als God het toen gewild had,
dan was het nu gedaan.
Hij heeft anders besloten.
Ik kan met goed fatsoen
zijn plannen niet verstoren.
Ik kan er niets aan doen.

Spijt zal ik echt nooit krijgen,
en ik houd moedig stand.
Ik lijd en strijd. 't Is alles
voor 't lieve vaderland.
Ik bid en brand een kaarsje
voor 't volk in tegenspoed.
Ik bid en ik blijf vechten,
Met ongebroken moed.

Als een getrouwe herder,
met hond en herdersstaf,
zal 'k lijf en ziel beschermen,
tot aan de rand van 't graf.
De kudde die verdwaald is
breng ik naar huis terug.
En dat dat zal mislukken,
dat lijkt me nogal stug.

U hebt, o Spaanse koning
uw hart met haat gevuld.
Dus moet ik u bestrijden:
het is uw eigen schuld.
U zit vrees'lijk te zweten,
en krijgt het Spaans benauwd.
Want God zal nooit vergeten
Dat ik Hem heb vertrouwd.

Bron: Rom Molemaker.